

sikre en genopbygning af hele regionen. SF støttede den 16. juni dansk deltagelse i KFOR-styrken, det samme gjorde for øvrigt så Dansk Folkeparti.

Vi gjorde det selvfølgelig, fordi krigshandlingerne var ophørt på det tidspunkt, vi gjorde det, og vi gjorde det også, fordi styrken blev sendt af sted efter bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd. SF havde jo under hele konflikten efterlyst en politisk løsning med FN i en central placering.

Nu er der så gået knap halvandet år, siden vi støttede dansk deltagelse. Og hvad er der så sket siden da i Eksjugoslavien, og er der overhovedet i den mellemliggende tid sket noget, som tilsiger, at Danmark skulle trække sig ud nu? Svaret er jo ganske klart efter SF's opfattelse: Nej, det skal vi aldeles ikke.

Der er sket positive ting i selve regionen. Valget i Kroatien og afsked med Tudjmanperioden er et ubetinget positivt udviklingstræk. Og det samme er valget i Serbien, hvor oppositionen som bekendt vandt en epokegørende sejr.

Og så er der valget i Kosovo. Selv om det er beklageligt, at serberne boykottede valget, er det alligevel noget positivt, der er sket dernede, hvor Kosovos Demokratiske Liga ser ud til at have vundet en markant sejr med omkring 60 pct. af de afgivne stemmer, altså den demokratiske, mindst nationalistiske politiske retning blandet kosovoalbanerne. Derimod blev valget ikke nogen succes for UCK, som efter de foreløbige resultater har fået ca. 25 pct. af stemmerne.

Det må for øvrigt være lidt underligt for den danske regering og den danske udenrigsminister, at den danske udenrigsminister i debatten den 16. juni 1999 sagde følgende:

»UCK er ikke blevet tvunget til at indgå en aftale. De har fundet det i deres egen interesse, deres folks interesse at gøre det. Og deres premierminister Thaci, som var i byen i går, lægger jo ikke skjul på ...«, osv., osv. Det, jeg egentlig godt vil spørge udenrigsministeren om, er, hvornår premierminister Thaci er gået af? Det kan være, vi får et svar på det senere.

Men efter SF's opfattelse er der altså alt for mange uløste konflikter i regionen til, at vi overhovedet vil anbefale, at man trækker Danmark ud af Kosovo på nuværende tidspunkt. Dertil er hadet mellem serberne og kosovoalbanerne stadig for stort. Det tager tid at hele disse sår.

Men det forudsætter først og fremmest, at der kommer gang i den civile opbygning af regio-

nen, og den er jo desværre gået alt for langsomt. Men det viser så også efter SF's opfattelse desværre endnu en gang, hvilket gigantisk gab der er mellem evnen og viljen til den nødvendige støtte til civil opbygning før og under en konflikt.

Det er nu muligheden for samlet at genopbygge den krigshærgede region, altså genopbygning af det civile samfund, der er afgørende, men der skal altså mere fart på end i dag.

Jeg vil slutte af med at udtrykke ønsket om, at den danske regering og EU kender deres besøgelsestid. Det vil være for pinligt, hvis vi i den kommende tid skal være vidne til, at området efter krigens ophør synker ned i glemsel, og at der er en manglende vilje til at yde det nødvendige for at sikre opbygningen.

Vi skal være vedholdende, som det er blevet sagt, og vi skal forblive i Kosovo, indtil det civile samfund er solidt forankret. Alt andet ville i hvert fald være at svigte Kosovos befolkning.

Ebbe Kalnæs (CD):

I lighed med andre, som i dag har nævnt, at selve titlen eller teksten på denne her forespørgsel kan andre lidt, vil jeg gerne understrege, at det, der er sagt i dag – måske lige minus Dansk Folkepartis udtalelser – jo er et udtryk for en meget stor enighed på det her område. Og jeg mener, det er vigtigt, at vi har den store enighed.

Det er ikke mindst vigtigt, som også andre ordførere har nævnt det, at de mennesker, som er der, som går ned og tager den her opgave, kan mærke et dansk Folketing, som i høj grad både værdsætter og bakker den indsats op, der bliver gjort.

Det er rigtigt, at der er 45.000 mand i Kosovo i dag, hvoraf vi på nuværende tidspunkt har 720. Vi har tidligere haft lidt flere.

Jeg oplever lidt her som i så meget andet – og det er den vinkel, jeg ligesom vil give det her, for der er sagt så mange fornuftige ting, som jeg ikke skal gentage, om lige præcis det her engagement – at Dansk Folkeparti forsøger i en pæn indpakning, på en poleret facon og på en anden måde at få sagt: Hvad rager det os? Det ligger dybt i det, der foregår i de her diskussioner gang på gang.

Jeg oplevede også den nat, da vi sendte fire jagerfly, fire F-16-fly plus to reserver, af sted til Italien for at lægge et absolut pres på Milosevic, Dansk Folkeparti i den grad smide grus i maskineriet.